Η ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Σχετικά μέ τήν ἀνάγκη τῆς ἀναμορφώσεως τῆς διδασκομένης ὕλης, ἔται ὥστε καί χρόνος πολύτιμος νά μήν χάνεται καί ἡ οὐσία τῶν διδασκομένων μαθημάτων νά μήν διαφεύγη, ἐκπαιδευτικοί ἀναγνώστες μας ἀναφέρουν σέ ἐπιστολές τους ὁρισμένα παραδείγματα πού κλείνουν μέσα τους μιά ἀτράνταχτη λογική, 100% ἀποδεικτική. Αὐτό ἰσχύει ἰδιαίτερα γιά τόν τρόπο διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἔναν τρόπο πού δέν ἐπιτρέπει οὔτε κάν τήν προσέγγιση τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σκέψεως. Ἀφομοίωση αὐτῆς τῆς σκέψεως, ἔστω καί σέ μικρή ἔκταση, εἶναι ἀδύνατη ὑπό τό σημερινό σύστημα ἐκπαιδεύσεως.

Ἕνας ἐπιστολογράφος μας ἀναφέρει συγκεκριμένα: «Τά ἀρχαῖα κείμενα πού κληροδοτήθηκαν σέ μᾶς, ἱστορικά, φιλοσοφικά, φυσικά, ρητορικά,, τραγῳδίες, κωμῳδίες, ποιητικά κλπ., ἀνέρχονται σέ 450 περίπου καί καλύπτουν πάνω ἀπό 10.000 σελίδες. Μέσα σ' αὐτές τίς σελίδες κλείνεται ἡ ἀνεκτίμητη ἀρχαία σκέψη. Ὁ τρόπος ὅμως τῆς διδασκαλίας ἀφήνει αὐτόν τόν θησαυρό ξένο στίς ἀλλεπάλληλες γενεές τῶν μαθητῶν. Γιά 100 σελίδες πρωτοτύπων κειμένων, πού διδάσκονται στά γυμνασιακά χρόνια, σπαταλῶνται 2.400 ὧρες ἀφόρητα κοπιαστικῆς διδασκαλίας! Τί ἐκπροσωποῦν αὐτές οἱ 100 σελίδες, πού ἄλλωστε θά λησμονηθοῦν σέ λίγα χρόνια; Οὔτε ἕνα πολλοστημόριο τοῦ πλούτου πού μᾶς ἐκληροδότησαν οἱ ἀρχαῖοι. Μέσα σέ ἕξη γυμνασιακά χρόνια, ὁ νεαρός Ἕλληνας θά μποροῦσε νά κάνη κτῆμα του μέγα μέρος ἀπό τόν ἀρχαῖο πλοῦτο. Ἀντί γι' αὐτό, ἀποστηθίζει δειγματοληπτικά ὁρισμένα ἀπειροελάχιστα ἀποσπάσματα μέ τίς γνωστές συνέπειες».

Τονίζοντας τήν ἀνάγκη τῆς ἀναμορφώσεως τῆς διδασκομένης ὕλης στήν Μέση Ἐκπαίδευση Ἕνας ἄλλος ἐπιστολογράφος μας ἀναφέρεται χαρακτηριστικά: «Ἐμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοί αἰσθανόμαστε ἑπάνω ἀπό ὅλους τήν κατάθλιψη τοῦ νά βλέπουμε τά παιδιά στήν ἀτέλειωτη διαδοχή τῶν γενεῶν νά περνοῦν ἀπό τά θρανία καί νά μή μαθαίνουν οὔτε κάν τό χιλιοστό ἀπό ἐκεῖνα πού θά μποροῦσαν νά μάθουν μέσα στά ἕξη χρόνια τῆς γυμνασιακῆς θητείας. Ὁ Ἀριστοτέλης μᾶς ἄφησε 45 ἔργα, ὁ Πλάτων 41, ὁ Ἱπποκράτης 51, ὁ Δημοσθένης 66, ὁ Εὐριπίδης 21, ὁ Αἰσχύλος 7, ὁ Σοφοκλῆς 8, ὁ Ἀριστοφάνης 11, ὁ Θουκυδίδης 8, ὁ Ἡρόδοτος 9, ὁ Ξενοφῶν 15, ὁ Ἰσοκράτης 21, ὁ Λουκιανός 59 κλπ., χωρίς νά ἀναφέρω τόν Ὅμηρο μέ τήν Ὀδύσσεια καί τήν Ἰλιάδα, 27.780 στίχους συνολικά. Τί εἶναι δυνατό νά μάθη ὁ μαθητής μέσα σ' αὐτό τόν ὠκεανό τῆς ὕλης, ἄν ἡ ὕλη αὐτή, ἡ ἀνεκτίμητη σέ γνώσεις καί κάλλος, δέν τοῦ προσφερθῆ σέ μεταφράσεις; Οὐσιαστικά, τίποτα. Ἄς μή συνεχισθῆ αὐτή ἡ τρομερή ἀπώλεια. Ἄς ἀφήσουμε τά πρωτότυπα κείμενα γιά ἐκεῖνους πού θά ἀκολουθήσουν ἀνώτερες συναφεῖς ἐπιστήμες καί γιά τούς ἐρευνητάς τοῦ ἀρχαίου πνεύματος».

Φυσικά, τό θέμα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς διδασκομένης ὕλης δέν ἐξαντλεῖται μέσα σ' αὐτές τίς ἀπόψεις. Εἶναι πολύ πλατύτερο καί καλύπτει ὅλους τούς κύκλους τῆς μορφώσεως καί ὅλα τά ἐπίπεδα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Δίνουν ὅμως αὐτές οἱ ἀπόψεις τό μέτρο τῆς δραματικῆς ἀνάγκης γιά μιά βαθειά, ριζική καί ἄμεση ἀναμόρφωση σ' αὐτό τόν τομέα. Οἱ λειτουργοί τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως δέν θά ἔπρεπε νά παραμείνουν οὐδέτεροι ἀπέναντι σ' αὐτό τό πρόβλημα.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τό ψήφισμα τῆς ΜΒ' γενικῆς συνελεύσεως τῶν Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καί ἡ στάση της θαντι τοῦ κλάδου τῶν διδασκάλων, δίνει ἀφορμή σέ ἀναγνώστες τῶν «Νέων» νά ἐκφράσουν ἐνδιαφερουσες ἀπόψεις. Ὁ κ. Ε. Παρέντης γράφει:

«Διάβασα μετά προσοχῆς τό ψήφισμα τῆς ΜΒ' γενικῆς συνελεύσεως τῶν Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Προκαταβολικῶς δηλώνω ὅτι σέβομαι καί ἐκτιμῶ τούς καθηγητάς. Εἶναι στ' ἀλήθεια κρίμα τά παιδιά μας ἀπό 12—18 ἐτῶν, ἤτοι τά ὁ καλύτερα χρόνια τους, τά χάνουν γιά νά μάθουν λίγες σελίδες ἀρχαιων Ἑλληνικῶν, μερικές ἀσκήσεις Φυσικῆς καί Χημείας καί λίγες σελίδες Μαθηματικῶν. Διότι ἀν ἐξαιρεση κανείς τάς ὡς ἄνω ἀναφερομένας γνώσεις, κατά τά ἄλλα τό Γυμνάσιον ἐπαναλαμβάνει τά ὅσα διδάσκομεν ἡμεῖς εἰς τό δημοτικόν σχολεῖον. Προκύπτει λοιπόν ζήτημα νέο ον ἀναλυτικοῦ προγράμματος. Γ' αὐτό τό ζήτημα δέν εὐθύνονται οἱ λειτουργοί τῆς Μέσης. Τό νέον ἀναλυτικόν πρόγραμμα θά πρέπει ν' ἀνταποκρίνεται πρός τάς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Δεύτερον ζήτημα, πού μάς ἀποκαρδιώνει, εἶναι ὁ τρόπος πού διδάσκεται τό μάθημα τῶν Νέων Ἑλληνικῶν. Στά 6 (ἕξ) χρόνια τά παιδιά μας γράφουν 180—200 σελίδες ἐκθέσεις κατ' ἐντολήν τοῦ ἁρμοδίου καθηγητοῦ (γράψτε ἔκθεσι).

» Τήν δυσκολίαν τῶν μαθητῶν διά τήν ἀνάπτυξιν ἀναλάγων τῆς ἡλικίας των θεμάτων αὐξάνει καί ἡ δ ι γ λ ω σ σ ί α. Εἰς τά ἀρχαῖα Ἑλληνικά ὁ χρόνος καταναλίσκεται διά τήν ἐρμηνείαν τοῦ κειμένου, τάς συντακτικάς καί γραμματικάς παρατηρήσεις. Ποῦ εἶναι τ' ἀγαθά τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαίων προγόνων μας; Ρωτήστε ἕναν ἀπόφοιτον Γυμνασίου γιά νά πῆ κάτι περί τῆς Ἀκροπόλεως καί. τότε θά δῆτε γιατί ἔχασε τά 6 χρόνια. Τρίτον ζήτημα εἶναι τά βιβλία. Μόνον μέ μεταφρασμένα τ' ἀρχαῖα κείμενα καί πολλή δουλειά στήν ἀντλησιν τῶν πολιτιστικῶν ἀγαθῶν θά καλλιεργήται ὁ ἀνθρωπισμός. Καί τό ὅτι καί σ' αὐτές τίς ὁλίγες γνώσεις προσθέτει τήν ἰδικήν του ἐργασίαν τό φροντιστήριον. Εἶναι μαθητής τοῦ Γυμνασίου, πού δέν καταλήγει στά φροντιστήρια; Ποιός δέν γνωρίζει τόν ἀγῶνα πού κάνουν οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου διά νά εἰσέλθουν εἰς τάς Ἀνωτάτας Σχολάς;

» Ἀπό τήν ὑπό τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος διδακτέαν ὕλην, ἕνα μέρος διδάσκεται εἰς τά Γυμνάσια. Σπαταλᾶται ἀδίκως ὁ χρόνος διά πέντε (5) λόγους: α) Δέν εἶναι καλή ἡ σημερινή διαρθρωσις, ὁ τρόπος διδασκαλίας, τά ἀναταλλήλα βιβλία, τό ἀναλυτικόν πρόγραμμα καί ἡ ἔλλειψις διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Οἱ μαθηματικοί καί οἱ φυσικοί ἀποφεύγουν νά γίνουν διδάσκαλοι διότι ἡ ἀταμιεύ ἐνεργεια, ἡ ἠλεκτρονική καί ἄλλες ἐργασίες ἀποδίδουν τριπλάσια τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀμοιδῆς. Οἱ λειτουργοί τῆς Ἐκπαιδεύσεως πρέπει νά πληρώνονται ἱκανοποιητικά, γιά νά μποροῦν ν' ἀποδώσουν εἰς τό Ἱερόν καί ἅγιον ἔργον τους.

» Διάρθρωσις Γυμνασίων. Στόν 1ον κύκλον (Α' καί Β' Γυμνασίου) θά διδάσκωνται γεωπονικά, ὑγιεινή, διαιτητική καί αἱ θήλεις βρεφοκομία κλπ. Οὕτως ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν πρώτων τάξεων νά γνωρίζουν σχετικά μέ τήν περιοχήν πού ζοῦν καί τήν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν. Στόν 2ον (Μέσον κύκλον, τοξεις Γ' καί Δ') θά συνεχίζωνται εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον αἱ γνώσεις μέ στοιχεῖα λογιστικῶν, γραφομηχανήν, ξένην γλῶσσαν.

» Στόν 3ον κύκλον ἤ ἀνώτερον (τάξεις Ε' καί ΣΤ') θά ἀσχολῆται ἡ διδακτικόν προσωπικόν μέ τήν προπαρασκευήν τῶν τροφίμων διά τάς Ἀνωτάτας Σχολάς. Ὁ ἀνώτερος κύκλος θά εἶναι δύο κατηγοριῶν: 1) τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν καί 2) τῶν θετικῶν. Στῶν θεωρητικῶν θά διδασκωνται Ἀρχαία, Νέα, Ἑλληνική Ἱστορία καί Ἀγγλικά (ἀντί τῶν Λατινικῶν). Στῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, το Μαθηματικά, ἡ Φυσική, ἡ Χημεία, τά Ἀγγλικά. Ἔτσι, θά καταρνηθοῦν τά φροντιστήρια.

» Τώρα καταλαβαίνουμε γιατί τά παιδιά μας, τελειώνοντας τό Γυμνάσιον, εἶναι ἄχρηστα διά τήν ζωήν. Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι φταίμε γι' αὐτό. Ἐμεῖς ὅλοι, πού δέν ὑψώνουμε τήν φωνή μας ὅσο γίνεται πιό δυνατά, γιά ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπό τόν φόρτον γνωστῶν καί χαμένων γνώσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11.7.1972.

ΕΥΑΓ. ΠΑΡΕΝΤΗΣ
ἀριστοῦχος διδάσκαλος
καί ἀριστοῦχος ξένων γλωσσῶν
(Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς)
Πυθίας 56 Ἄνω Κυψέλη - Ἀθῆναι

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σπουδασταί τῆς Σχολῆς Τοπογράφων — Μηχανικῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου μᾶς ἐστείλαν τήν ἑξῆς ἐπιστολή σχετικά μέ τό θέμα τῆς ἀποφοιτήσεώς τους ἀπό τό διορισμένο διοικητικό συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῆς Σχολῆς τους:

«Ὁ νομικός ἀγώνας γιά τή σύγκληση γενικῆς συνελεύσεως καί τή διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν στούς συλλόγους σπουδαστῶν τοῦ Ε.Μ.Π. κέντός ἀπό τό σύλλογο τοπογράφων - μηχανικῶν» ἄφησε τήν ἐντύπωση σέ πολλούς ὅτι ἡ μονοδική σ' ὅλο τό Πολυτεχνεῖο διοίκηση πού δρᾶ ὑπεύθυνα, ἐκφράζει τή θέληση τῶν σπουδαστῶν καί προωθεῖ τά σπουδαστικά αἰτήματα, εἶναι ἡ διορισμένη ἡγεσία τῶν τοπογράφων. Γιά νά διαλυθῆ ἡ πιθανή πλάνη, θυμίζουμε τήν ἀπραξία τῶν διορισμένων σχετικά μέ τό 5ο ἔτος σπουδῶν, καί τήν αἴτηση τῶν 216 σπουδαστῶν τῆς σχολῆς τοπογράφων, δηλοδή τῆς πλειοψηφίας γιά τή σύγκληση γενικῆς συνελεύσεως πού κατατέθηκε στίς 23 Μαρτίου. Ὁ διορισμένος πρόεδρος ἀπάντησε ὅτι θά προχωρήση σέ γενική συνέλευση. Ὅμως καί ἡ σχετική ἀνακοίνωση πού τοιχοκολλήθηκε στό Ε.Μ.Π. γιά σύγκληση «συγκεντράσεως» δέν ἤταν παρά μιά φάρσα σέ βάρος τῶν σπουδαστῶν.

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ εὐκαιρία πού δοθηκε, εἰδικά στό σύλλογο τοπογράφων, νά κινηθῆ γιά τήν ἐπίλυση τῶν αἰτημάτων τῆς σχολῆς, χωρίς αἴτηση σπό πρωτοδικεῖο σκόπιμα πέρασε ἀνεκμετάλλευτη. Τό ἐπιχείρημα της Δ.Ε.Σ.Ε.Μ.Π. γιά τή διαγραφή 19 συναδέλφων τῶν ἄλλων σχολῶν τοῦ Ε.Μ.Π., γιά «ἠθελημένη παρακώλυση τοῦ ἔργου τῶν συλλόγων» πέφτει στό κενό, μ' αὐτή ἀκριβῶς τή στάση τοῦ διορισμένου διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν τοπογράφων.

Εἶναι πιά καιρός νά πάψη ἡ ἐκπροσώπηση τῶν σπουδαστῶν ἀπό ἀνθρώπους πού δέν τούς ἐκφράζουν καί οἱ ἴδιοι οἱ σπουδαστές ν' ἀποφασίζουν γιά τά ἐσωτερικά θέματα τῆς σχολῆς τους, ἐλευθέρα καί αὐτόνομα».

ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Ὀρκίζονται σήμερα οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς περιόδου Ἰουνίου πού ὑπέβαλαν αἴτηση γιά ἀρκομωσία. Ἡ τελετή θά πραγματοποιηθῆ στήν αἴθουσα τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ Πανεπιστημίου καί σ' αὐτήν θά λοβουν μέρος γονεῖς, κηδεμόνες καί συγγενεῖς τῶν πτυχιούχων.

Συνελήφθησαν ὀκτώ Ἕλληνες καί τέσσερις Γερμανοί, μέλη δύο ὀργανώσεων

ΤΟΥΠΑΜΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

φοιτος Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καί νῦν φοιτητής Γεωπονικῆς Σχολῆς.

2) WERNER ROBBERS, ἐτῶν 26, κάτοικος TUBINGEN, σπουδαστής.

3) JURGEN OBERMAYER, ἐτῶν 27, κάτοικος TUBINGEN, σπουδαστής, καί

4) SUSANNE CHRISTIANE BAUSINGER, ἐτῶν 19, ἐκ REUTLINGEN, κάτοικος TUBINGEN, σπουδάστρια.

Εἰδικώτερα κατηγοροῦνται:

1) Οἱ ὀκτώ Ἕλληνες, ὅτι «συνέστησαν συμμορίαν μέ σκοπόν κατ' ἀρχήν νά διαπράξουν ληστείας διά νά ἐξεύρουν χρήματα καί ἐν συνεχεία νά ἀπαγάγουν πρεσβευτάς, ἀνωτάτους κρατικούς λειτουργούς καί ἄλλας προσωπικότητας πρός εἰσπραξιν λύτρων καί ἐκβιασμόν τοῦ κράτους».

Κατά τό παραπεμπτικό βούλευμα:

— «Ἐπρόκειτο νά ληστεύσουν τόν Ἱππόδρομον Φαλήρου, τούς Σιδηροδρόμους, κεντρικόν κατάστημα» κ.ἄ.

— «Ἐσχεδίαζον νά ἀπαγάγουν τόν κ. Τομ Πάπας, τόν Τζών Κένεντυ, υἱόν τῆς κ. Ζακελίν Ὀνάσης (Κέννεντυ), τόν ἀρχηγόν Ἑνόπλων Δυνάμεων, στρατηγόν κ. Ὀδ. Ἀγγελῆ, τόν ὑπουργόν Ἐργασίας» καί ἄλλους.

— «Ἐσκόπευαν νά ἀνατινάξουν τήν ἀμερικανικήν πρεσβείαν καί τήν πλατείαν Μητροπόλεως, κατά τήν διάρκειαν ἐπισήμου τελετῆς».

2) Οἱ τέσσερις Γερμανοί ἀνήκουν εἰς «διεθνιστικήν ἀναρχικήν

Γ. Μπουσιούτης

ὀργάνωσιν, ἤτις συνεργάζεται μετά τῆς γνωστῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «Κίνημα τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου» καί ἀνέλαβον διά λογαριασμόν τούτης, ὅπως ὑλοποιήσουν σχέδιον ἀπαγωγῆς μέλους τῆς προαναφερθείσης ὀργανώσεως, τό ὁποῖον νομίμως διακόμενον κατεζητεῖτο (ἐν Ἑλλάδι) διά τελεσθεῖσας ἀναρχικάς πράξεις».

Δηλώσεις τοῦ κ. Σταματοπούλου

Ὁ ὑφυπουργός παρά τῷ πρωθυπουργῷ κ. Βύρων Σταματόπουλος, ὁ ὁποίος ἔδωσε στήν δημοσιότητα τά σχετικά μέ τίς συλλήψεις στοιχεία, προέβη καί στίς ἑξῆς δηλώσεις:

«Ἡ δήθεν ἐξ ἰδεολογικῶν κινήτρων ἀναπτυσσομένη τρομοκρατική δραστηριότης οὕτως ἤ ἄλλως, καταλήγει ἐν τέλει εἰς εὐτελῆ κερδοσκοπίαν καί τοῦτο οὐδενός τήν προσοχήν πρέπει νά διαφεύγη. Οἱ ὀρθοφρονοῦντες καί κυρίως οἱ ἐνδιαφερόμενοι διά τήν περιφρούρησιν ἤ τήν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν καί ἐν γένει ἐλευθεριῶν, ὀφείλουν ἐκ κοινωνικοῦ καί δημοκρατικοῦ καθήκοντος, νά ἀντιδράσουν ἀποφασιστικῶς καί εἰς κάθε χώραν.

»Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν διαφόρων στοιχείων —προσέθεσεν ὁ κ. ὑφυπουργός— πρόκειται περί μελῶν τρομοκρατικῆς καί ἐξτρεμιστικῆς ὀργανώσεως μέ διακλαδώσεις εἰς περισσοτέρας τῶν δυο εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Διά μίαν δέ φοράν ἀκόμη, ἀποδεικνύεται —εἶπεν ὁ κ. Β. Σταματόπουλος — ὅτι:

α) Ἡ τρομοκρατία εἰσάγεται εἰς τήν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δεδομένου ὅτι ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τά εἰρηνικά ἔργα του, παντελῶς ἀποκλείει τήν εὐδοκίμησιν τῆς ἀνωμαλίας καί τῆς ἀναταραχῆς, οὕτως ὥστε νά μή εἶναι δυνατή ἡ ἀνάπτυξις ἐσωτερικῆς αὐτοδυνάμου ἀναταραχῆς.

β) Αἱ ἀοχαί ἀσφαλείας εἶναι εἰς παραδειγματικήν θέσιν ἱκαναί νά συντρίβουν οἱανδήποτε ἀπόπειραν στρεφομένην κατά τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας καί τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης.

»Ἡ κυβέρνησις —ἐδήλωσεν ὁ κ. ὑφυπουργός— ἔχει καί τήν δύναμιν καί τήν θέλησιν νά προστατεύση τήν γαλήνην τοῦ τόπου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν κυρίαν προϋπόθεσιν διά πᾶσαν περαιτέρω πρόοδον. Περαιτέρω ὁ κ. ὑφυπουργός εἶπεν ὅτι οἱ συλληφθέντες Γερμανοί, ἀνήκουν πράγματι εἰς διεθνές δίκτυον καί ὅτι ὡμολογήσαν ὅτι διατηροῦν ἐπαφήν μέ δύο ἀναρχικά στελέχη τῆς Γερμανίας — τούς Νόρμαν Γκλάϊνερ, διαμένοντα εἰς Ντίπιγκεν καί Μάρκ Ρούντολφ, τοῦ Ἰνστιτούτο Φυσικῶν Ἐρευνῶν τῆς Στουτγκάρδης».

Ἐπίσης, ὁ κ. Σταματόπουλος δήλωσε τά ἑξῆς σχετικά μέ τούς ὀκτώ Ἕλληνες:

«Ἡ ἀθλιότης τῆς προσωπικῆς συνθέσεως τῆς ὁμάδος καί μόνον ἀποδεικνύει τήν ἀθλιότητα τῶν μεθόδων καί τῶν ἐπιδιώξεων τῶν ὀλιγαρίθμων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ματαίως ἀπόπειρῶνται νά μεταφυτεύσουν καί εἰς τήν Ἑλλάδα μεθόδους τρομοκρατικῆς δράσεως αἱ ὁποῖαι μαστίζουν ἄλλας χώρας.

»Ἀνήκει — κατέληξεν ὁ κ. Β. Σταματόπουλος — δημόσιος ἔπαινος εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνέβαλον εἰς τήν ἔγκαιρον ἐξάρθρωσιν τῶν δύο συμμοριῶν».

Τί ἀναφέρει τό πόρισμα

Γιά τή δράση τῶν ὀκτώ συλληφθέντων Ἑλλήνων, τό πόρισμα τῆς ἐνόρκου προανακρίσεως, πού διενήργησε στίς 12 Ἰουλίου ὁ ταγματάρχης πεζικοῦ κ. Οἰκονόμου Θεοφάνης, ἀναφέρει, μεταξύ ἄλλων, καί τά ἑξῆς:

Εἰδικώτερον, ἡ συμμοριακή δράσις τῆς ὁμάδος καί ἑνός ἑκάστου τῶν κατηγορουμένων εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Ὁ Ραμαντάνης Χρῆστος ἀνήκων εἰς τήν ΕΔΑ καί εἰς τήν Κομμουνιστικήν Νεολαίαν «Λαμπράκη» ἀνέπτυξε κατά τό παρελθόν σοβαρόν ἀντεθνικήν δραστηριότητα, ἥν ἀνέκοψε ἡ ἐπανάστασις τῆς 21.4. 1967.

Ὁ Ραμαντάνης, ἐγκατασταθείς εἰς διαμέρισμα κείμενον ἐπί τῆς ὁδοῦ Μυρωνίδου ἀριθ. 10 (Κεραμεικός), σπανίως εἰργάζετο εἰς οἰκοδομικάς ἐργασίας, ἀφιέρου δέ ὁλόκληρον τόν χρόνον του εἰς τήν ἀνάγνωσιν κομμουνιστικῶν βιβλίων ὡς Μαρκοῦζε, Ντοῦτσερ, Ρεβέλ, Τσέ Γκουεβάρα, Μάο Τσέ Τούγκ, Σαρλιέ, Μαντέλ, Πιέρ Φράγκ, Μαρξισμό, Λενινισμό, τό περιοδικό «Νέοι Στόχοι» καί ἄλλα.

Οἱ Ραμαντάνης Χρῆστος καί Καμπανάς Παναγ., ἀπό τοῦ ἔτους 1965 μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐξέδιδον τό ἀπηχοῦν κομμουνιστικάς ἰδέας περιοδικόν ὑπό τόν τίτλον «ΟΥΜΑΝΙΣΤΗΣ». Οὗτοι καί μετά τήν Ἐπανάστασιν ἔσχον συχνά συναντήσεις, καθ' ἃς συνεζήτουν πολιτικά θέματα καί κυρίως τούς «προβληματισμούς» των, ὅσον ἀφορᾶ τόν τρόπον ἀνατροπῆς τῆς προκυψάσης ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως νέας συνταγματικῆς τάξεως, διά συγκροτήσεως μαχητικῶν ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων.

«Μέτωπο Ἀπελευθερώσεως»

Κατά τόν μῆνα Ὀκτώβριον 1971, ὁ κατηγορούμενος Καμπανᾶς ἐπρότεινεν εἰς τόν Ραμαντάνην Χρῆστον ὅπως συγκροτήσουν ἀντιστασιακήν ὁμάδα νέου τύπου, ἐπηνδρωμένην ἐκ «σκληρῶν» καί «διαλεχτῶν» μελῶν, ἅτινα θά ἀπετέλουν τήν ἀσφάλειαν τοῦ «κινήματος» καί θά προέβαινον εἰς ἐπιλογήν τῶν προσχωρούντων εἰς τήν ὀργάνωσιν προσώπων. Ἐν συνεχείᾳ, κατά τήν πρότασιν Καμπανᾶ, θά συνεκροτεῖτο «Μέτωπον Ἀπελευθερώσεως», πρός ἀνατροπήν τῆς συνταγματικῆς τάξεως καί ἐν γένει τοῦ ἀστικοῦ συστήματος. Τό Μέτωπον τοῦτο θά περιελάμβανε τέσσαρα ὄργανα, ἤτοι:

α) Τήν ἀσφάλειαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, β) τό Κόμμα, δηλοδή τόν κεντρικόν ἄξονα, γ) μίαν ὁμάδα ἐπιφορτισμένην μέ «πολιτιστική δουλειά», δηλαδή ἔκδοσιν βιβλίων, ἐφημερίδων, ἐντύπων κλπ., ἅτινα θά ἐκυκλοφόρουν καλυπτόμενα ὑπό νομιμοφανείας καί δ) τόν Στρατόν, συγκροτούμενον ὑπό ἀποφασισμένων καί διαλεχτῶν ἀνθρώπων.

Πρός ὑλοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω σχεδίου ἀπηττοῦντο πολλά χρήματα, δι' ὁ κατά τήν συνάντησιν ταύτην Ραμαντάνη - Καμπανά, λοβοῦσαν χώραν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ δευτέρου, συνεζητήθη ὁ τρόπος ἐξευρέσεως τοιούτων. Οὕτω, ὑπ' ἀμφοτέρων ὑπεστηρίχθη ἡ ἄποψις ὅπως συγκροτηθοῦν ὁμάδες ἐξ ἀποφασισμένων ἀτόμων, παλαιῶν διαρρηκτῶν καί προβοῦν εἰς διάπραξιν ληστειῶν Ταμείων, Τραπεζῶν κλπ., πρός ἐξεύρεσιν χρημάτων διά τήν ποσθῆσιν τῶν σκοπῶν τῆς ὀργανώσεως.

Συγκεκριμένος ἐγένετο συζήτησις περί ληστείας τοῦ Ἱπποδρόμου, τῶν Σιδηροδρόμων καί τῶν Καταστημάτων Κλουδάτου. Κατά τήν συνάντησιν ταύτην, ὁ Ραμαντάνης ἐγνωστοποίησεν εἰς τόν Καμπανᾶ, Παναγιώτην, ὅτι ἤδη εἶχε συγκροτήσει τοιαύτην ὁμάδα, οὗτος δέ (Καμπανᾶς) συνέστησεν αὐτοῦ ὅπως κρατῆ ἐν ἑτοιμότητι τά συγκροτοῦντα τήν ὁμάδα ἄτομα, μέ τήν δικαιολογίαν, ὅτι συντόμως θά ἐχρειάζοντο, ἐννοῶν, προδήλως, ὅτι θά ἤρχιζεν αὕτη τήν τρομοκρατικήν καί ἀνατρεπτικήν της δράσιν.

Τόν Ἀπρίλιον 1972 ἔλαβε χώραν ἑτέρα συνάντησις Ραμαντάνη - Καμπανά εἰς τήν ἐν Ἀθήναις (Ναυ αρίνου 6) οἰκίαν τοῦ δευτέρου. Κατ' αὐτήν συνεζητήθησαν πάλιν θέματα πολιτικά καί τοιαῦτα ἀφορῶντα εἰς τήν ὀργάνωσιν πρός ἀνατροπήν τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος.

Ὁ Καμπανᾶς ἀνεκοίνωσεν εἰς τόν Ραμαντάνην ὅτι συντόμως θά προέβαινεν ἐπωνύμως εἰς τήν ἔκδοσιν καί κυκλοφορίαν διβλίου πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἀπηχοῦντος ἐργατοκομμουνιστικάς ἀντιλήψεις.

"Οταν ὁ Ραμαντάνης ἐπρότεινεν εἰς τόν Καμπανάν ὅτι ἔδει νά προχωρήσουν εἰς τήν ὀργάνωσιν καί ἐναρξιν δράσεως τῆς ὁμάδος, περί ἧς τοῦ εἶχεν ὁμιλήσει κατά τό παρελθόν, οὗτος (ὁ Καμπανάς) ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Ἡ μάχη πρέπει πρῶτα νά δοθῆ στά μυαλά τῶν ἐργατῶν. Πρέπει πρῶτα οἱ ἐργάτες νά ὁπλισθοῦν πνευματικά μέ τίς ἰδέες μας καί κατόπιν βρίσκομε εὔκολα τά πολυβόλα γιά νά δώσωμε τίς μάχες». Ἐπίσης κατά τήν συν ἀντησιν ταύτην ὁ Καμπανάς ὑπεστήριξε τήν ἄποψιν ὅτι ἔδει νά προβοῦν, εἰς τήν κυκλοφορίαν ἐντύπων ἀπηχούντων τάς κομμουνιστικάς των ἰδέας, ὡς καί εἰς τήν λειτουργίαν παρανόμων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, μεταδιδόντων μαγνητοφωνημένα προγράμματα καί ὁμιλίας, δι' ὧν θά ἀπεκαλύπτοντο παρανομίαι καί καταχρήσεις τῆς «Στρατιωτικῆς Χούντας».

«Ἀπαγωγές»

Ὁ Καμπανᾶς ὡμίλησε περί «ἀπαγωγῶν» μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν καί προσωπικοτήτων, εἰπών συγκεκριμένως, ὅτι, ἐάν ἦσαν καλῶς ὠργανωμένοι θά προέβαινον εἰς σύλληψιν τοῦ Τόμ Πάπας καί τοῦ υἱοῦ τῆς Ζακελίν Κένεντυ, ὁπότε ἐκ διάζοντες θά ἐλάμβανον ὅσα χρήματα ἐζήτουν. Οἱ Ραμαντάνης καί Καμπανάς μετά τήν ἐπανάστασιν τῆς 21.4.67 εἶχον ὡς ἀνωτέρω ἐξέτεθη, καί ἄλλας συνεννήσεις καθ' ἃς συνεζήτουν πολιτικά θέματα καί κυρίως τοιαῦτα ἀφορῶντα εἰς τήν διαίαν ἀνατροπήν τοῦ καθεστῶτος.

«Ὁμάδες Τουπαμάρος»

Σπουδαῖον ρόλον εἰς τήν συμμοριακήν ὁμάδα διεδραμάτισεν ὁ κατηγορούμενος Μπουσιούτης Γεώργιος, τοπογράφος μηχανικός καί συγχωριανός τοῦ Ραμαντάνη. Κατά τό θέρος τοῦ 1971 οἱ ἀνωτέρω συναπεφάσισαν ὅπως συγκροτήσουν ὁμάδας κατά τά πρότυπα τῶν ἐξτρεμιστῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς (Τουπαμάρος) καί τῆς Τουρκίας (Λαϊκός Ἀπελευθερωτικός Στρατός), αἵτινες θά ἔδει νά ἀναπτύξουν τρομοκρατικήν δράσιν προπαβάλουσαι διαίως τάς κρατικάς ἀρχάς μέ ἀπώτερον σκοπόν τήν ἀ. νατροπήν τοῦ πολιτεύματος καί τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος καί ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν τῆς «Νέας Ἀριστερᾶς». Ἐπειδή, πρός ὑλοποίησιν τῶν ἀνωτέρω σχεδίων, ἔδει νά ἐξευρεθοῦν χρήματα διά τήν ἐπάνδρωσ